

Povlsens Side, var jo kun et Udtryk for det, som det ærede Medlem Gang paa Gang har drøftet heroppe, nemlig det, at han ønsker at omdanne vor Kirke til saadan en borgerlig Indretning, hvor der skal være Præstefrihed og Ritualfrihed. Men naar det ærede Medlem Hr. Povlsen i Anledning af en Artikel i „Kristeligt Dagblad“ mente, at han nu kunde bruge „Kristeligt Dagblad“ som sin Forbundsstøtte i Kampen for Ritualfrihed, tror jeg, at det ærede Medlem som saa ofte er for sangvinsk og ser galt paa Sagen. Det hænger sammen med, at det ærede Medlem overhovedet har noget vanskeligt ved at forstaa andres Standpunkter. Han er ikke blevet opmærksom paa dette, som jeg i øvrigt har haft Lejlighed til i denne Sal Gang paa Gang at indskærpe, at der er meget stor Forskel paa den „Frihed“, der bestaar i, at man tvinger andre til at tage imod Ting, som de efter deres Opfattelse ikke kan godkende som kristelige og evangelisk-lutherske, og dette, at man indfører en Tilstand, hvor Folkekirken ophører at være Folkekirke, d. v. s., hvor der bliver frikirkelige Tilstande.

Det, som „Kristeligt Dagblad“ mente, er, at hvis man ikke kan opretholde den Ordning, som i Øjeblikket raader i vor Folkekirke, saa maa vi selvfølgelig skride til at afskaffe Folkekirken som en Statskirke, og saa maa der altsaa blive denne fuldstændige Frihed, saa at hver ordner sig, som han har Lyst til. Men man er selvfølgelig i „Kristeligt Dagblad“ og indenfor Indre Mission ganske klar over, at der gaar uhyre meget i Skudermudder ved en saadan Ordning, og jeg er ganske overbevist om, at det er heller ikke „Kristeligt Dagblad“'s Mening, at vi nu for Tiden er modne til noget saadant. Jeg vil gøre opmærksom paa, at da vi havde det kirkelige Udvalg og Kirkelovene blev behandlet i dette Ting, viste der sig overmaade megen Stemning for at arbejde videre paa den Grund, vi i Øjeblikket staar paa, nemlig den folkekirkelige Grund. Men hvis man skal arbejde videre paa denne, saa kan der ikke være Tale om at indføre den Slags Ritualfrihed. Saadanne enkelte Folk, som gaar udenfor det, som er Kirkens Grund, maa gaa ud i Frimenighederne. Men selvfølgelig vil det være noget andet, hvis den høje Rigsdag vil gaa med til at afskaffe Folkekirken, saaledes at enhver faar Frihed til at ordne sig, som han vil. Saa kan der være Tale om Præsteløftets Afskaffelse og Ritualfrihed, hvor man ønsker det.

Det ærede Medlem Hr. Povlsen, der taler saa meget om Frihed, taler ogsaa om,

at Fremtiden vil medføre, at Staten og Folkekirken blev adskilt en Gang, men det er langt ude i den videste Fremtid. I Øjeblikket ønsker det ærede Medlem, at denne Kirke bliver ordnet saaledes, at man af Hensyn til en Mand, der følger en Lære eller bruger et Ritual ganske udenfor vor Kirke, ved Statens Indgriben kan gennemtvinge, at denne Mand faar Ret til at forblive indenfor Folkekirken. Det er det, vi fra anden Side vil protestere imod til det yderste. Vor Folkekirke er en evangelisk-luthersk Kirke med Præsteløfte, og den vil vedblive at være af en saadan Art, indtil den overhovedet ophører at være til.

Anden Næstformand (Parkov): Det ærede Medlem Hr. Vilhelm Rasmussen har Ordet for en kort Bemærkning.

Vilhelm Rasmussen: I Anledning af de Bemærkninger, som det ærede Medlem Hr. J. Oskar Andersen gjorde vedrørende Statens Lærerhøjskole, vil jeg gerne, for at Sagen straks kan være klar, gøre opmærksom paa, at min højtærede Forgænger som Forstander har overladt mig et Skema, paa hvilket der overhovedet ikke er opført Undervisning i Religion. Der er derimod Undervisning i Religionshistorie, og denne Undervisning gives af en Videnskabsmand. Om Undervisningens Art i det sidst forløbne Aar er der givet Besked i den Aarsberetning, som ganske vist formelt afgives paa mit Ansvar, men som reelt er udarbejdet af min højtærede Forgænger, og det ærede Medlem vil deraf kunne se, at Undervisningen i Religionshistorie, for saa vidt Kristendommen angaar, kun lige akkurat tangerer denne, idet der som Slutning paa denne Undervisning gives Besked om frireligiøse Paavirkninger i Senjødedommen. Altsaa, der foreligger ikke fra min Side noget som helst i den nuværende Undervisning, som kan ses som en Uelskværdighed overfor Religionen. Ja, jeg vil yderligere her i Anledning af de Bemærkninger, der er gjort, erklære, at jeg skal ikke, hvis nogen udtaler et Ønske om Undervisning i Religion paa Statens Lærerhøjskole, sætte mig imod, at den da gives paa samme Grundlag som Undervisningen i de øvrige Fag.

Klaus Berntsen: Det ærede Medlem Hr. Povlsen har fundet sig foranlediget til at tale om det saakaldte Ryslingspørgsmaal og opfordret den højtærede Minister til at klarlægge sin hele Stilling i denne Sag. Men det ærede Medlem har ikke